

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Flores Meditationvm

Bebius, Philippus

Coloniae Agripp., 1623

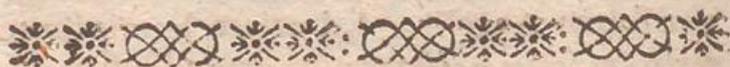
Medit. 62. De missione Spiritus S.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59636](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59636)

Verus amator est fortis & constans, neque consolationibus extollitur, neque desolatione deprimatur, sciens nec fieri merito suo cum visitatur à Domino: nec se reijci, cum sese Dominus paululum ab eo subtraxerit.

7. Postquam redemptor noster ascenderit in cœlum, sequamur ipsum desiderio, & eo scandamus corde, quo credimus ipsum corpore conscendisse. Fugiamus omnia mundana desideria, neque nos quicquam afficiat amplius super terram, cum habeamus Patrem in cœlis.

MEDITATIO LXII.
DE MISSIONE SPIRITUS
SANCTI.

PUNCTA MEDITATIONIS.

- Act. 2.* I. Discipulis in eodem loco, congregatis, factus est sonus spiritus vehementis, & repleuit totam domum.
- II. Apparuerunt dispartite lingue tanquam ignis, seditque supra singulos eorum.
- III. Repleti omnes spiritu S. cœperunt loqui? prout spiritus dabat eloqui illis.

FIGV.

FIGVRÆ.

ELAP S I S quinquaginta diebus à libe- *Exod. 19*
 ratione populi Israel ex Ægypti ser-
 uitate, Deus dedit legem in monte Si-
 nai cum fulgure, tonitru & flammis
 igneis.

Cum Ioseph Patriarcha esset eleuatus *Gen. 45*
 à Pharaone, & constitutus Dominus to-
 tius Ægypti, dedit multa dona, & diuitias
 fratribus suis.

Cum Helias Propheta assumptus es- *4. Reg. 2.*
 set curru igneo in cœlum, permisit pal-
 lium suum supra discipulum suum Hæli-
 sœum ex alto decidere, super quem etiam
 spiritus illius requieuit.

PROPHETIÆ.

Ascendisti in altum, cepisti captiuitatem, *Psal. 67*
 accepisti dona in hominibus.

Et erit post hæc effundam spiritum meum *Toel. 2.*
 super omnem carnem, & prophetabunt filij
 vestri & filia vestra.

Sed & super seruos meos & ancillas in die- *Ibidem.*
 bus illis effundam spiritum meum.

Effundam spiritum meum super semen *Isai. 44.*
 tuum, & benedictionem meam super stirpem
 tuam.

Auferam cor lapideum de carne vestra, & *Ezec. 36*
 dabo vobis cor carneum, & spiritum nouum
 ponam in medio vestri.

Q. 7

Filij

Joel. 2. Filij Sion exultate & latamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis doctorem iustitia, & descendere faciet ad vos imbrem matutinum & serotinum.

Hier. 31. Post dies illos dicit Dominus, dabo legem meam in visceribus eorum, & in corde eorum scribam eam.

Zac. 12. In die illa effundam super domum David, & super habitatores Hierusalem spiritum gratia & precum.

DOCUMENTA.

1. **Q**UAMVIS Christus Dominus, se Spiritum sanctum missurum post suam in caelos ascensionem Apostolis promississet, ipsique tantum donum studiosissime & ardentissime expectarent; nihilo tamen minus decem ipsos dies distulit, antequam mitteret. Id ipsum non raro etiamnum euenit, vt quamuis Dominus se nobis in necessitatibus nostris affuturum promiserit, nosque ipsi magno studio & precibus esflagitemus; ille tamen differre auxilium paulo diutius soleat, non quod adesse nolit, sed vt hac mora, desiderium augeat, nosque ipsi in oratione persistentes, tanto paratiores ad recipienda tanta maiestatis charismata inueniamur.

2. Spiritus sanctus in Apostolos ex Christi precepto, Hierosolymis congregatos descendit. Nobis item, si Spiritum sanctum recipere desideramus, in vna Ecclesia Catholica & Apostolica permanendum est, extra quam nec spiritus sanctus datur, & vero si quis illum in hac acceperit, ab eadem separatus, protinus amittit.

3. Spi.

3. Spiritus sanctus venit instar venti repen-
tini & vehementis in discipulos descendens.
Solet ventus omnia subito, & vehementer im-
pellere, in quamcunque partem se dederit.
Hinc fit, vt si in officijs virtutum, & charitatis
præcipue, segnes simus, & languidi; tanquam
signo certissimo possimus colligere, Spiritum
sanctum nondum sibi in anima nostra fixisse
hospitium. Quoniam, vt rectè inquit D. Am-
brosius. *Nescit tarda molimenta Spiritus
sancti gratia.*

4. *Sedit super singulos Apostolos Spiritus
sanctus in linguis igneis.* Tum demum
mundus spiritum Dei in nobis habitare co-
gnoscat, si lingua nostræ verba ignea, amorem
in Deum & charitatem aduersus proximum
spirantia pronuntient.

5. *Accepto Spiritu sancto Apostoli, cœ Mat. 12.
perunt loqui prout Spiritus dabat eloqui illis. Luc. 6.*
Ex sermone & colloquijs cuiusque, quis in eo
spiritus sit, cognoscitur. Quoniã si Iesu Chri-
sti Spiritum habeamus, quæ casta sunt, quæ
sancta sunt, quæ Christiana sunt, proloqui-
mur; dicente Domino; quod *Bonus homo Ibidem.
de thesauro cordis sui bono proferat bona, ma-
lus autem de malo thesauro proferat mala: Et
quod ex abundantia cordis os loquatur.*

Nos itaque si quicquam loqui præter vana aut
mala nesciamus; ex hoc velut certissimo si-
gno discamus, nihil in animo nostro boni in-
esse; nec à bono & solutari spiritu vitam nostrã
duci ac gubernari, colligamus.

6. Duobus diuersis temporibus Spiritum
suum Dominus Apostolis impertiuit, idq; fa-
ctũ, vt mundũ in duobus charitatis præceptis
instrue-

instrueret. Primum dedit illum adhuc in terris agens; ut proximum diligeremus. Eundem iterum post suum in caelos ascensum dedit, ut Deum amaremus. Prius vero ad amorem proximi nos informavit, eò quod per illum ad amorem Dei conscendamus, siquidem iuxta dictum Apostoli: *Qui non diligit fratrem suum, quem videt; Deum quem non videt, quomodo poterit diligere?*

I. Ioan. 4

7. Repleti Spiritu sancto Apostoli non iam amplius se domesticis parietibus, clausis ianuis tenuerunt, sed foras prodeuntes, tanquam fidei & imperterriti Euangelij praecones Christum annuntiare, & vitam salutis populo ostendere coeperunt. Nobis pariter Dominus sua dona non eo impertitur, ut ea abdita & otiosa teneamus, aut ijs ipsis ad animi delectationem & voluptatem perfruamur; sed ut ea in auxilium & salutem proximorum cum favore impendamus.

8. Spiritus sanctus Apostolos largissime replevit, quod eos ab omni alia re vacuos inuenit. Tum demum humanus animus Dei capax est, si à seipso, id est, amore & iudicio proprio vacuus & dispoliatus fuerit. Quamdiu enim in nobis ipsis aliquid nostri superest, tamdiu ad Deum recipiendum iudicamur indigni.

FINIS TERTIÆ PARTIS.

PARS